

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Iten Borg*
 Härad: _____ Adress: *Bredgat. 27, Lund*
 Söken: *Ystad* Berättat av: *Carolina Nilsson*
 Uppteckningsår: *1943* Född år *1862* i *Ystad*

<i>Blossning.</i>	<i>s. 1-2.</i>	
<i>Värdträd.</i>	<i>s. 2.</i>	
<i>Gä med stjärnan.</i>	<i>s. 3.</i>	<i>H. G. 3, L. u. F. 34.</i>
<i>Julen.</i>	<i>s. 3-5</i>	<i>"</i>
<i>Nyår.</i>	<i>s. 6.</i>	
<i>Majsjungning.</i>	<i>s. 7-10.</i>	
<i>Legerhus o. söndagsbarn.</i>	<i>s. 11.</i>	
<i>Olycksdag o. lyckodag.</i>	<i>s. 11.</i>	
<i>Plyttningssed.</i>	<i>s. 11.</i>	
<i>Räkna fönsterrubor.</i>	<i>s. 12.</i>	
<i>Hästska bingarde tur.</i>	<i>s. 12.</i>	
<i>Tur med pengar.</i>	<i>s. 12-13.</i>	
<i>Kulgröt o. grötkrim.</i>	<i>s. 14.</i>	<i>L. u. F. 34</i>
<i>Äkshästen.</i>	<i>s. 15.</i>	<i>H. G. 21.</i>

ACC. NR M. 8971: 1-37

Register.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Klaka.	s. 16.
Bot f. skaver.	s. 16-17.
Komma ut för något.	s. 17.
Lör blev pengar.	s. 19.
Visor.	s. 20-37.

ACC. N:R M. 8971 /

Blossning.

Min mors mormor hette Karna och bodde i Brunnstorp. Dom brydde sej aldrig om att säj hennes efternamn utan dom sa alltid Mor Karna. På den tiden bodde dom bara i billiga hus. Dom hade bara ett rum och ett "sters". Det var där dom laga mat och tvätta och gjorde annat sådant arbete. En gång stod Mor Karna och tvätta i "sterset". Hon hade en stor balja framför sej. Rätt som det var slog det upp ett bloss från golvet. Dom hade bara lergolv på den tiden. Mor Karna blev så rädd att hon högg tag i tvättbaljan och välte den opp och ner på golvet. Allt "tyet" ramla förstås ut på golvet. När hon sen hade sansat sej lite så skulle hon ju plocka opp "tyet" i baljan igen. Då fick hon se att under allt "tyet" låg ett par guldglasögon, som hon aldrig hade sett förr. Där var inte heller nån annan i huset som

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971: 2.

rådde om dom, och ingen kunde förklara var dom hade kommit ifrån. Dom gick sen i släkten i arv, men var dom nu blitt å vet jag inte. Dom hade vatt nergrävde där under lergolvet så det var därför det blossa.

Vårdträd.

Förr hade dom alltid ett vårdträd på varje gård. Vi har själv ett vårdträd här på gården. Det är en bok. Det är så konstigt med den för där blir aldrig "kärne" i ollonen. Där är alltid en massa kärnhus men aldrig "kärne". Vi har inte själv satt trädet utan det stod här när vi köpte gården. Det är en som hette Fröken Lundström som har talat om för mej att det är ett vårdträd. Hon sa, att så länge det trädet står friskt så kan inte gården brinna och åskan kan inte heller slå ner här.

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:3.

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Gå med stjärna.

På trettondan brukar dom gå med stjärna här. Det var mest ungdom som gick, och dom hade en stjärna med sej som hade fem spetsar och var klustrad med papper. Den var dubbel så dom kunde ha ljus inne i den. Så var där klustrat gudeliga bilder på den. Dom brukar kalla den "Betlehems stjärna". Så gick dom omkring och sjöng och tiggde pengar och mat. Dom sjöng om vår Frälsare. Det var mest på kvällen dom gick för då syntes ju stjärnan bäst. Vi tyckte alltid det var så roligt när dom skulle komma och sjunga för dom sjöng alltid så vackert. Hos oss brukar dom alltid få en kronas peng eller så och lite mat. Dom gick inte och samla ihop till nåt gille utan dom gick bara för sej själv. Det dom fick skulle dom själv ha.

Julaspöke.

Dom brukar också gå julaspöke här. Dom var en 3-4 stycken

ACC. N:R M. 8971:4.

som var utklädda och strök omkring från gård till gård. Dom skulle bara komma in i stugan och buga sej och sen skulle dom söka ge sej iväg igen. Det gällde då att söka få tag i dom och bjuda dom på mat. Dom försökte alltid springa undan för det ansåg som en vanära att bli tagen.

Julen.

På julafton skulle man alltid gå i kyrkan vid 4-tiden. Det var aftonsång då. Sen skulle man hem och äta julmat. Vi brukar alltid ha slaktat en gris till jul, så vi hade skinka och korv och så hade vi lutfisk och risgröt. När vi hade ätit så drack vi kaffe och sen brukar vi "nöttra" d.v.s. gissa nötter. Det gick så till att en tog ett par nötter i handen och så skulle en annan söka gissa hur många där var. Gissa han rätt så skulle han ha nötterna, men gissa han fel så skulle han betala lika många nötter som han gissat fel på.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:5

5

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På juldagen bruka vi aldrig fara till julottan, utan vi gick alltid i högmässan i stället. Det var två högmässor den dagen. En klockan 11 och en klockan 1. På juldagen var vi alltid hemma för oss själva.

Efter jul börja dom dansa och festa. Vi hade bekanta i Bromma strax utanför Ystad och där hade dom dans varje lördag efter jul ända till fastlag. Musiken var en högst två fioler. Dom skifta om med gillena, så den ena lördan var dom på ett ställe och nästa lördag på ett annat. Så gick det hela byalaget runt. Dom dans vals, polka, kadrilj och långdans på den tiden.

Vid Knut körde dom ut julen med dans och fest.

ACC. N:R M. 8971:6.

6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Nyår.

Vid nyår bruka dom "skjuta nyår" här. Dom sköt med gevär, men det var bara lösa skott. På den tiden ladda dom gevären framifrån. Så hade dom också något dom kalla "puffertar". Det var ett slags kort gevär. När dom hade skjutit vid ett hus skulle dom alltid söka springa undan för husets folk sökte alltid få tag på dom. Fick dom tag på dom, så skulle dom in och ha bjudning. Det ansågs för en heder att dom sköt vid ens hus.

En gång var här en slaktare som hette Wald. Han stod i porten och sköt upp mot taket. Dom fick fatt i honom och bjöd in honom, men när dom satt och åt så märkte dom att det brann i taket. Det var förladdningen, som hade farit upp på taket och tänt på halmen.

ACC. N:R M. 8971:7.

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Majsjungning.

På kvällen till första maj bruka dom gå och "sjunga maj".

Dom skulle alltid ha ägg och pengar. Det skulle vara till en fest, som dom skulle ha till pingst. Dom sjöng då majvisan:

God afton om Ni hemma är!

Maj du är välkommen!

Förlåt oss om vi väcker er!

Sommaren är ljuvlig för ungdomen.

Vi gå omkring till pingesfest

giv vad Ni vill men pengar bäst.

Välkommen är vår majmånadstid,

Gud signe denna sommaren blid.

ACC. NR. M. 8971:8.

Vår skog och mark sig fröjda skönt,
Valborg får löv och gräset grönt.

Den lilla lärkans ljuva klång,
Hon bådär oss majmånadssång.

Ty bära vi nu maj i by,
och lova Gud med psalmer ny.

Förläna oss ett ymnigt år,
bevara både hus och gård.

Med svett vi jorden brukat har,
och lagt vår säd i henne kvar.

8.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:9.

Befrämja vårt arbete väl
och styrk oss båd till kropp och själ.

Giv väderlek som tjänlig är,
att grönska må båd mark och kärr.

Låt växa korn på åkrarna,
och gräset gro på ängarna.

Giv mjölk och smör och osten söt,
och bovete till bovetegröt.

Låt hönan giva ägg på fat,
till pannekaka, äggamat.

Där var många fler verser, men dom kommer jag inte ihåg.

9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971:10.

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till sist så sjöng dom:

Så sätta vi maj uti ert tak,
vi komma igen på pingesdag.

Vår skog han bär så hög en hatt,
så vilja vi alla be godnatt.

Var det så att dom inte fick något så sjöng dom så här:

Ligg och ligg du lade stud
Maj du är välkommen,
Te krågor och ravnar asa dej ud,
Sommaren är så ljuvlig för ungdomen.

Ibland sjöng dom också:

Nästa år vi kommer igen
då står där en vagga vid pigans säng.

ACC. N:R M. 8971://.

//

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Segerhuva och söndagsbarn.

Om ett barn är fött med ett skinn på huvudet, så brukar man säj att det har segerhuva. Det skall vara stor tur med det.

Samma är det om ett barn är fött på en söndag. Då skall det barnet ha tur med sej och också kunna se mer än andra.

Olycksdag och lyckodag.

Den 6 januari har alltid varit en olycksdag. Då bruka det hända sjöolycker och hästar skenade.

Den 21 juli var en lyckodag, då skulle man göra sånt som man särskilt ville ha tur med.

När man första gången flytta in i ett nytt hem, så skulle man först av allt flytta dit en 2-krona och ett brödstycke

trettondedagen

Johanna.

ACC. NR M. 8971:19.

12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

för då skulle man inte få ont om pengar och mat så länge man bodde där. Jag minns att så gjorde vi en gång när vi flytta in på Klingsborg.

När man första gången ligger på ett nytt ställe, skall man räkna fönsterrutorna innan man går till sängs, så får man i drömmen se den som man skall bli gift med.

Om man hittar en hästsko, skall man sätta den över staldörren så får man tur med djuren. Men skon skall vara uppsliten annars duger den inte.

För att man aldrig skall ha ont om pengar, så skall man alltid ha en ogiltig peng i börsen eller också skall man

ha en kopp guld

ACC. N:R M. 8971:13.

13

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ha en kopparpeng, som man hittat.

Nyårsdagen skall man inte betala ut några pengar, för då får man betala ut mycket pengar under året.

Om man är många familjer i en gård, så skall man se till så att man inte är den förste som tvättar på det nya året för den som gör det blir utsatt för sladder och förtal. Det höll alltid min mor styv på.

Dom som hade en tjörnebuska på sin åker visste alltid när dom skulle så, för när tjörnebusken slog ut så var det den bästa tiden att så.

hagtorn.

ACC. N:R M. 8971:14.

14

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Julgröt och grötrim.

I julgröten hade mor alltid lagt en mandel. Den som fick den skulle bli först gift.

Vi bruka alltid rimma till gröten.

Denna gröten är kokt i en gryta
och inte i en spann.
Därför skall vi äta
så mycket som vi kan.

Denna gröten är kokt i en gryta
men inte i ett ägg.
Ingen får äta,
som inte har skägg.

Ibland kunde det vara riktigt roliga rim:

ACC. N:R M. 8971:15.

15

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här sitter jag framför ett nöt
och äter gröt.

Så kunde den ene rimma och den andre svara då:

Här sitter jag framför ett fä
^(jor så)
och äter mä.

Bäckhäst.

I Skabersjö var där en som hette Fru Jönsson, som hade sett
bäckhästen. Den var lika hög som en vanlig häst, men den
var mycket längre. Den var vit till färgen och sprang fram
och tillbaka över en liten bäck. Men när det blev ljust så
~~sjönk~~ sjönk den ner i jorden.

ACC. N:R M. 8971:16.

16

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kloka.

I Sofielund vid Malmö fanns där en "klok" gumma, som hette Fru Lindvall. Hon brukade bota för skever, det var engelska sjukan. Fru Jönsson från Skabersjö var där en gång med sin dotter, som hade skever. Den "kloka" sa, att dom skulle plocka bladen från 9 sorters träd, men det skulle vara fruktträd. Dom blanda skulle sen kokas och tösen skulle sen ha en tesked av spadet var dag. Dom gjorde så, men det var inte till nån nytta.

Här i Ystad fanns det en som hette Pålman, som också bota folk för skever. Han gick omkring med en huvudskål, som dom sjuke skulle dricka av, så skulle dom bli bra.

ACC. N:R M. 8971:17.

17

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Här fanns också en dom bruka kalla för Anna Friska, som bota för skever. Hon målte alltid den sjuke en gång i ny, en gång i när, och så en gång i ny igen. Tre gånger skulle hon måla barnet, och så band hon ett band om benet, och det bandet skulle sen brännas upp.

En gång kom Anna Friska gående på gatan. Då mötte hon en som hade ett stort fult födelsemärke i ansiktet. Anna Friska sa ingenting utan gick rakt bort och spotta den andre i ansiktet. Så sa Anna Friska: "Nu blir du å me de." och det blev han också.

Komma ut för något.

I Toarp var där en gång en påg, som hade vatt ute och dansat och gick hem sent på natten. När han då gick på vägen

ACC. N:R M. 8971: 18.

18

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

så märkte han att där var något framför honom, som dansa
avet och rätt. Det följde honom ända hem. Han skulle ju
inte ha talat om det för någon, men det gjorde han. När
han kom in och skulle lägga sej, så talte han om det för sin m
mor. Men sen den dagen var han inte ur sängen. Han var då
18 år och sen dog han inte förrän han var 50, men han låg
sjuk hela tiden ända till sin död.

En gång låg min mor sjuk och samtidigt var en systerson
till mej också sjuk. Dom sökte doktor för dom bägge, men
han kunde inte göra något. Då beslöt far sej för att söka
bot hos Åsumspågen. Far gick till Åsumspågen och hade ett
"ty" med sej för var och en av dom sjuke. När han kom fram
så lämna han "tyena" till Åsumspågen. Han titta på "tyet"
och så sa han: "Med mor e de inte så farligt, men de e värre
me pågen." Mor fick nån slags medicin, och den ble hon bra

ACC. N:R M. 8971:19.

av, men till min systerson hade Åsumspågen ingen bot. Det visa sej sen att det var Scharlakansfeber pågen hade haft.

Löv som blir pengar.

En gång kom det en fru gående här vid Klintholmen. Då fick hon se en stor bunke löv som låg där. Hon tog opp lite av löven och bar me sej hem, men när hon kom hem, så fick hon se att det var pengar hon hade fått med sej. Hon sprang genast tillbaka och skulle hämta mer, men då var löven försvunna och hon hitta dom inte mer!

17.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971: 20.

Korpen och räven.

Det satt en gång uti ett träd
en korp, som bar uti sitt näbb
ett stycke ost så söt och rar.
En räv, vars fina lukt
strax väder därav fick,
han därpå mycket artigt fram till korpen gick
och sjöng tralalala, tralalala
och sjöng tralalalalalalalala.

Ers tjänare, Herr Korp,
hur står det till? Jo bra,
hur mår Ni själv, Herr Räv?
Jo tack skall herren ha.
Jag och de mina må gudskelov rätt gott
förutan yngsta pojken, som haver snuva fått
tyvärr tralalala, tralalala
tyvärr tralalalalalalalala.

50

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971: 2/.

Gud vilken frack, Herr Korp,
om jag ej mig bedrar,

Så tror jag Ni från Hamburg Edra kläder tar.

Ja. svarar korpen stolt

att sig så smickrad se

och lämnar strax adress på skräddare,

den narr tralalala, tralalala,

den narr tralalalalalalalala.

Men om Ni sjunger

lika väl, som Ni är klädd,

kan Ni med Jenny Lind

Er ställa just i bredd.

Sjung för mig någonting,

en aria eller par.

Ni ären alla sångare ifrån Er far

ej sant tralalala, tralalala

ej sant tralalalalalalalala.

21

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR

M. 8971:22.

Korpen, som ej neka kan
sin nya vän, han stämmer upp
en opra ur barberaren.

Men has du mick gesen, .
så snart han öppnar mun,
han tappar oststycket till mark på stunn
vid sång tralalala, tralalala
vid sång tralalalalalalalala.

Räven springer hän
och griper osten fatt,
och skrattar sen
åt korpen alldeles besatt.

Nu riktigt med besked

jag lurat dig minsann. ~~minsann~~

Du varken är modern, ej heller sjunga kann
ej ens tralalala, tralalala
ej ens tralalalalalalalala.

22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:23.

När korpen detta ser,
då blir han desperat
och svärjer sen
förtvivlad över detta spratt.
men saken honom dock
till hjärtat mindre går,
än att han ej som sångare posera får.
Bra hårt tralalala, tralalala
bra hårt tralalalalalalalala.

Vill du moraln av fabler veta
så se här.

För korpen synnerligast minnesvärd den är.
Kom väl ihåg min vän,
så sa en gammal prost,
att aldrig nånsin sjunga
då du äter ost,
ej en tralalala, tralalala
ej ens tralalalalalalalala.

23
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:24

En gammal visa.

En herreman så stolt och bård,
som ägde tunnor guld
och många hemman i sitt våld
fick se en flicka huld
bland trädens stammar gå,
då talar han till henne så.

Mitt vackra barn vad heter du
säg mig ditt ljuva namn
och sätt dig vid min sida nu
i dalens blomsterfamn,
så skall vi talas vid en stund
förtroligt här i enslig lund.

24
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR

M. 8971:25

Mitt namn är Malin men jag får
ej längre stanna här
ty dagens sol snart nedergår
och jag skall plocka bär
i skogen där min mor
hon väntande i hyddan bor.

Hör Malin, ingen flicka söt och söt
och skönsomedig jag sett,
kom vila i mitt öppna sköt,
jag beder blott om ett
giv mig en enda liten kyss,
var intet rädd att någon lyss.

25

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971:26.

Nej, nej jag svurit har vid Gud
att ej en kyss ge bort
förrän den dag jag skall stå brud,
och det sker inom kort,
och då skall Johan hava den
från barndomen han är min vän.

Var du är barnsligt blyg och from,
som sådant pjåga kan,
din Johan vet ju ej därom
ej heller någon ann,
se här är penningar skär,
låt mig få vad jag begär.

26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971:27.

O nej, o nej jag är ej fal
för penningar och guld,
de hjälpa ej för samvetskval
för spe, av evigt huld
ett fredat bröst är mera värt
uti min katekes jag lärt.

Hör Malin, lilla vackra barn
hör vad jag säger nu,
till slottet skall du följa mig
och bliva där min fru
och pärlor, silver skall du få
långt mer än du kan förstå.

27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:28.

Nej, nej mig lockar ingenting,
av silver nog jag har,
jag vet att en förlovningsring
jag fått sen några dar
av Johan som jag älskar ömt,
den haver jag vid hjärtat gömt.

Hör Malin, Johan fattig är,
ett torp jag honom skänkt,
men hjärtligt inför Gud jag svär,
du har min ära kränkt
och torpet tager jag igen,
lev så i sorgen med din vän.

28

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:29.

Ej hjälper smicker eller hot
men vet i alla fall,
att om det också sker med knot
en kyss jag hava skall
och till mitt hjärta trycka dig,
förrän du slipper undan mig.

Jo putsa, med en sidoblick
gav Malin skälmskt till svar,
hon hämtade sin korg och gick
med den. Slottsherren kvar
han suckade, hur narrar den
som lockar kvinnotroheten.

29.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:30

Korpral Sprätt.

I Stockholm har jag varit,
rätt nu, rätt nu,
i sju år och de ha farit
som tu, som tu.
Jag kom ifrån staden Sala,
i frack, ifrack
ja ni skulle hört mig tala
ackack, ackack.

Vad Stockholm en yngling frestar,
ändå, ändå,
Jag kom med apostlahästar,
sårå, sårå.
Tog värvning vid Svea garde,
till sist, till sist.
Men kinkigt förstås det var det,
ja vist, ja visst

30.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971:31.

Först lärde jag mig marschera
så rak, så rak.

Och snart kunde jag exercera
med smak, med smak.

Geväret förbytt emot plogen
blev lätt, blev lätt.

En fästmö fick jag på krogen,
så nätt, så nätt.

Korpralen som lärt mig skjuta
blev skral, blev skral.

Strax blev jag vid full valuta
korpral, korpral.

Och silvergalon på kragen
jag fick, jag fick.

Samt pipskägget ner på kragen
snart gick, snart gick.

31,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:39.

Hur ljuvt att ändå vara
soldat, soldat.

Man friar naturligt bara
för mat, för mat.

Blir bjuden utav sin flamma
på the, på the,
och sitter då medetsamma
i knä, i knä.

Vem har väl för uniformen
gjort mest, gjort mest?
Jo, skräddaren och så reformen
därnäst, därnäst.

Nu har alla gamla huvor
som fanns, som fanns
förvandlats till pickelhuvor
med svans, med svans.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:33.

Modellen på våra rockar

ack ja, ack ja,

är ful men åt våra kockar

så bra, så bra.

De släpade förr de nöten

alltjämt, alltjämt

sitt rockskört i rena gröten

på skämt, på skämt.

Det ligger tyvärr i blodet

förstås, förstås

att följa parisermodet

gunås, gunås,

ty börjar den där farsoten

att slåss, att slåss

strax ge vi varann på nosen

hos oss, hos oss.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:34.

Jag minns ännu de bataljer
i stan, i stan.

Där piskade jag kanaljer
som fan, som fan.

Jag vågade livet gärna
för pack, för pack
i hopp om att få en stjärna
som tack, som tack.

Från krogskuld och våra flickor
vi for, vi for
till Danmark på några vickor
men svor, men svor
för vi skulle gå och smyga
på Fyn, på Fyn
och se våra bröder flyga
i skyn, i skyn.

34.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 8971:35.

Vi sparade så väl patroner
som gräl, som gräl.

Det kostade två miljoner
likväl, likväl.

Och hem kom vi lika många
som dit, som dät,
men näsorna voro så långa
som hit, som höt.

Att jag ej fick Dannebrogen
är hårt, är hårt.

Fast sårad i vänstra bogen
så svårt, så svårt.

Jag menar utav en smärta
så söt, så söt,
som måtta på mitt hjärta
och sköt, och sköt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971:36.

Allt sen har mitt hjärta klappat
så lätt, så lätt.

Jag har såväl modet tappat
som vett, som vett.

I korum då andra läser
sin bön, sin bön,
då gör mina tankar resor
till ön, till ön.

Som knekt vill jag ändå leva
och dö, och dö,
ty då kan jag slippa sträva
för brö, för brö.

Nu är jag så matt som döden
och slö, och slö.

Nu känner Ni mina öden
adjö, adjö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 8971:37

Min visa nu tagit ända
med sorg, med sorg.

Av danskan får jag kanhända
en korg, en korg.

Men jag som sergeant mig hämmar
så lätt, så lätt.

Var mö så förtjust skall nämna
Herr Sprätt, Herr Sprätt.

37

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV